

Scenariusz zajęć adaptacyjnych

na podstawie książki **FELUŚ I GUCIO IDĄ DO PRZEDSZKOLA**

Opracowała: Katarzyna Kozłowska

Czas trwania: 45–60 minut

Wiek uczestników: 2,5–4 lata

Liczba uczestników: 20–25 dzieci (możliwość uczestniczenia w zajęciach wraz z rodzicami)

Założenia i organizacja zajęć:

Scenariusz dotyczy zajęć adaptacyjnych dla grupy dzieci przygotowujących się do pójścia do przedszkola. Zazwyczaj tego typu zajęcia odbywają się w przedszkolach przed rozpoczęciem roku szkolnego – w cyklu 2–3 spotkań, w okresie wakacyjnym lub na początku września. Często w zajęciach uczestniczą dzieci wraz z rodzicami, co ma ułatwić zaaklimatyzowanie się w nowej sytuacji. Stopniowo dzieci zostają na spotkaniach same. Zajęcia powinny odbywać się w sali, która na co dzień będzie przeznaczona dla nowo przyjętych dzieci. Rodziców należy poprosić, aby dzieci przyniosły ze sobą ulubioną przytulankę. Prowadzący również ma ze sobą przytulankę – misia, który będzie odgrywał rolę Gucia. Warto własnoręcznie wykonać pacynkę misia z filcu lub innego materiału.

Scenariusz można przystosować do zajęć odbywających się w bibliotece. Wtedy będą one skupione bardziej na książce *Feluś i Gucio idą do przedszkola* i nie będą się odwoływać do przestrzeni przedszkola.

Warto wcześniej przygotować samoprzylepne etykiety z imionami – na przykład w kształcie misia. Dzięki temu prowadzącym będzie łatwiej zwracać się do dzieci po imieniu, co pomoże wzbudzić większe zaufanie i stworzyć przyjazną atmosferę.

Cele zajęć:

Celem zajęć jest wprowadzenie dzieci w środowisko przedszkola, zapoznanie ich z kolegami i koleżankami z grupy oraz nauczycielami. Dzieci oswajają się z nową przestrzenią, salami i wyposażeniem.

Ważne jest stworzenie ciepłej atmosfery, wzbudzenie u dzieci poczucia bezpieczeństwa w nowym otoczeniu, umożliwienie im zdobycia pozytywnych doświadczeń, kojarzących się z zabawą, tak aby zachęcić je do kolejnych spotkań.

Materiały/pomoce dydaktyczne: Książka *Feluś i Gucio idą do przedszkola*, pacynka Gucia lub inny pluszowy miś, etykiety z imionami dzieci, kolorowe łapki misia na dywan, obrazki przedstawiające różne przedmioty codziennego użytku, materiały plastyczne: szablony Gucia z tektury lub pianki plastycznej, klej, elementy do ozdoby.

Przebieg zajęć:

1. Powitanie. Prowadzący prosi dzieci, aby usiadły wraz ze swoimi przytulankami w kręgu. Oczywiście dla tak małych dzieci hasło „Usiądźmy w kole” może okazać się zbyt trudne – żeby im pomóc, wcześniej należy ułożyć na dywanie krąg z kolorowych odcisków łapek misia (tego typu elementy warto wykonać z laminowanego papieru i podkleić rzepem pasmanteryjnym, który łatwo się przyczepia do wykładziny, ale jej nie niszczy). Każde dziecko zachęcamy, by wybrało sobie jedną łapkę. Jeśli dzieci nie chcą usiąść, prosimy o pomoc rodziców.

Prowadzący wita dzieci:

„Kochani, witam was serdecznie. Bardzo się cieszę, że nas odwiedziliście, że będziemy mogli się poznać i razem bawić. Widzę, że zabraliście ze sobą swoich pluszowych przyjaciół. Ze mną też jest wyjątkowy miś. To Gucio. Należy do pewnego chłopca – Felusia. Dziś Gucio opowie wam, jaką przygodę przeżył z Felusiem. Ale zanim o tym posłuchacie, chciałbym się z wami przywitać w misiowy sposób. Popatrzcie, posłuchajcie i powtarzajcie ze mną:

Gdy się misie spotykają, (prowadzący wyciąga przed siebie misia)

Najpierw pięknie się kłaniają, (miś się kłania)

Łapką w krąg sobie machają (miś macha łapką)

I buziaki posyłają (prowadzący głośno cmoka, poruszając łapką misia, tak aby naśladować posyłanie całusów).

A teraz my się przywitamy jak nasze misie i przytulanki. Wstajemy i razem powtarzamy:

Gdy się misie spotykają, (wszyscy wstają)

Najpierw pięknie się kłaniają, (wszyscy się kłaniają)

Łapką w krąg sobie machają (machają do siebie)

I buziaki posyłają (posyłają sobie całusy)“.

2. Prezentacja książki *Feluś i Gucio idą do przedszkola*. Prowadzący prosi, aby dzieci usiadły z powrotem na dywanie. Pokazuje książkę i mówi:

„Poznaliście już Gucia. Pięknie się z nim przywitaliście. Teraz trochę wam opowiem o Guciu. Jest to miś, który należy do Felusia – chłopca, który ma tyle lat, co wy. Popatrzcie, to jest książka, która opowiada ich przygody. Tu na okładce widzicie, jak wyglądają Feluś i Gucio. Feluś niedawno poszedł do przedszkola. Jego rodzice uznali, że jest już dużym, dzielnym chłopcem i na pewno chętnie spędzi trochę czasu z innymi dziećmi na wspólnej zabawie. Wy też już jesteście duzi i przyszedliście do naszego przedszkola, żeby się pobawić. Ale Feluś postanowił, że zabierze ze sobą swojego najwierniejszego przyjaciela Gucia, stąd jego obecność tutaj. Widzę, że wy też zabraliście swoich przyjaciół. Kto chciałby nam przedstawić swoją przytulankę?”.

Prowadzący zachęca, aby dzieci kolejno pokazywały swoje przytulanki i mówiły, jak się nazywają lub jakim są zwierzątkiem. Zapewne niejeden maluch będzie się krępował mówić na forum grupy. Warto wtedy zachęcić go, żeby chociaż podniósł swoją przytulankę wysoko, aby każdy mógł ją zobaczyć. Resztę dzieci można poprosić, by pomachały – może to uchronić nieśmiałe dziecko przed poczuciem niepowodzenia.

3. Zabawa naśladowcza – inscenizowanie rymowanki. Prowadzący mówi:

„Bardzo podobają mi się wasi przyjaciele. Widzę, że są na sali również inne misie oprócz Gucia. Chciałbym się z wami teraz pobawić w misiową wyliczankę. Odłóżcie na chwilę swoje zabawki i pobawcie się ze mną. Opowiemy sobie i pokażemy, jak wyglądają nasze misie, i przy okazji zobaczą, czy potraficie już liczyć.

Raz i dwa. Raz i dwa.

Czarne oczka Gucio ma. (Dzieci wskazują oczy).

Raz i dwa. Raz i dwa.

Śmieszne uszka Gucio ma. (Dzieci chwytają się za uszy).

Raz i dwa. Raz i dwa.

Mały nosek Gucio ma. (Dzieci dotykają nosa).

Raz i dwa. Raz i dwa.

Duży brzuszek Gucio ma. (Dzieci klepią się po brzuchu).

Raz i dwa. Raz i dwa.

Gucia nóżki tupią tak. (Dzieci tupią).

Raz i dwa. Raz i dwa.

Gucia łapki klaszczą tak. (Dzieci klaszczą).

Pięknie policzyliście. Widzę, że naprawdę nadajecie się na przedszkolaki. Posłuchajcie i popatrzcie teraz, jakie przygody spotkały Gucia i Felusia”.

4. Spotkanie z bohaterami książki. Prowadzący pokazuje dzieciom kolejne strony książki, opowiada, co się na nich wydarzyło. Może czytać niektóre opisy. Warto czasem zadawać pytania do wybranej scenki, np.: „Spójrzcie, Feluś z kolegami siedzi przy stolikach, będą jeść śniadanie. Jak myślicie, gdzie wy będziecie w tej sali jeść posiłki? Jaki kolor mają krzeselka?”.

To, ile stron książki zaprezentujemy, zależy od tego, jak długo dzieci będą potrafiły skupić uwagę. Może się zdarzyć, że po kilku stronach zaczną się wiercić i chcieć wstać z podłogi. Należy wtedy zmienić rodzaj aktywności i zaproponować kolejną zabawę odnoszącą się do treści książki.

5. Układanka obrazkowa. Prowadzący rozsypuje przed dziećmi obrazki przedstawiające różne przedmioty: kubek, ręcznik, piłkę, kredki, mydło itp. Mogą to być elementy domina obrazkowego, gry memo lub bitów obrazkowych. Można te obrazki narysować samemu lub wydrukować ilustracje dostępne w internecie. Prowadzący mówi do dzieci:

„Popatrzcie. Są tu różne przedmioty, które mogą się przydać Felusiowi i Guciovi w różnych sytuacjach w przedszkolu, o których wam przed chwilą czytałem. Spójrzcie – pokazuje wybraną ilustrację w książce – tutaj Feluś myje się w łazience. Co może mu się tam przydać? Jakie rzeczy widzicie na ilustracji? Odszukajcie wśród przedmiotów na dywanie ten, który mógłby się tam znaleźć”.

Prowadzący nakierowuje dzieci na właściwą odpowiedź. Może wybrać jedno dziecko, które wskaże odpowiedź, i poprosić resztę o potwierdzenie, czy to dobry wybór. W ten sposób dzieci kolejno dobierają obrazki do ilustracji: łazienka (mydło, ręcznik, szczoteczka do zębów), posiłek (kubek, talerz, łyżka, jabłko), zabawa (lalka, klocki, auto), podwórko (piłka, kalosze, wiaderko do piasku), zajęcia plastyczne (kredki, farby) itp. Po skończonej zabawie prowadzący mówi:

„Pięknie poradziście sobie z tym zadaniem. Doskonale już wiemy, jak wygląda przedszkole Felusia i jakie są w nim przedmioty. Zobaczmy teraz, jakie zakamarki i skarby kryje nasze przedszkole”.

6. Zwiedzanie sali. Prowadzący prosi, by dzieci złapały się za ręce i podeszły razem do kolejnych miejsc – łazienki, kąpielni z zabawkami, biblioteczki, części jadalnej, szatni. Dalsze zwiedzanie przedszkola można zaplanować na kolejne dni – wtedy warto również zorganizować zabawy na podwórku.

7. Zabawa plastyczna. Praca plastyczna jest podsumowaniem zajęć. Pozwala dzieciom się rozluźnić podczas twórczych działań. Daje poczucie sprawstwa. Dzieci wykonują coś, co mogą zabrać ze sobą do domu, czym pochwalą się reszcie domowników, co przypomni im o pozytywnym doświadczeniu.

Prowadzący prezentuje, co dzieci wykonają i w jaki sposób. Ich zadaniem będzie skleić i ozdobić pacynkę. Każde otrzyma wyciętą już według szablonu postać misia z kolorowego kartonu lub arkusza pianki. Dzieci skleją misie zgodnie z instrukcjami – tu przyda się pomoc rodziców lub innych prowadzących. Następnie każde dziecko ozdabia swojego misia za pomocą kredek i gotowych elementów do wyklejania – mogą to być kolorowe guziki, skrawki papieru, naklejki, wycięte wcześniej elementy garderoby (krawat, muszka, kokardka itp.). Po zakończonej pracy dzieci wkładają swoje dzieła na ręce i siadają z powrotem na dywanie.

8. Pożegnanie. Dzieci siadają w kole na kolorowych łapkach. Prowadzący mówi:

„Dzielnie pracowaliście. Wasze misie wyglądają pięknie. Są kolorowe i bardzo wesole. Unieście ręce wysoko, tak aby każdy mógł zobaczyć misia kolegi. Pomachajcie do siebie misiami, bo już nadszedł czas, kiedy musimy się pożegnać. Pamiętajcie nasze misiove powitanie? W podobny sposób możemy się pożegnać:

**Kiedy misie się żegnają,
Łapką w krąg sobie machają
I buziaki posyłają.**

Bardzo dziękuję, że do nas przyszliście. Miś Gucio i ja cieszymy się, że mogliśmy się poznać i z wami bawić. Jeszcze wiele wspólnych zabaw i radości przed nami. Teraz idziecie już do domu ze swoimi rodzicami, pluszowymi przyjaciółmi i misiami, które tak pięknie wykonaliście. Niedługo znowu się spotkamy. Czekamy tu na was w przedszkolu. Do zobaczenia!”.